U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Vrchy a soudců JUDr. Michala Mazance, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **ministryně spravedlnosti** na rozhodnutí tvrzeného kompetenčního sporu mezi **Městským soudem v Praze** a **Nejvyšším správním soudem** na straně jedné a **Obvodním soudem pro Prahu 2** na straně druhé, a dalších účastníků sporu vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 Ca 208/2007, o žalobě proti rozhodnutí ministra spravedlnosti, a dále sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 17 C 182/2008, o zrušení rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 11. 5. 2007 o odvolání z funkce státního zástupce, žalobce: **JUDr. P. K.**, žalovaní: **1) Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem v Praze 2, Vyšehradská 16, a **2) ministr spravedlnosti**, se sídlem v Praze 2, Vyšehradská 16,

takto:

Návrh **se odmítá.**

Odůvodnění:

Návrhem doručeným 31. 12. 2009 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, se ministryně spravedlnosti JUDr. Daniela Kovářová domáhala, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc vzniklý ve smyslu § 1 odst. 1 písm. b) zákona č. 131/2002 Sb. mezi Městským soudem v Praze a Nejvyšším správním soudem na straně jedné a Obvodním soudem pro Prahu 2 na straně druhé ve shora označených věcech.

Z předložených soudních spisů vyplynuly následující skutečnosti:

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá zrušení rozhodnutí ministra spravedlnosti JUDr. Jiřího Pospíšila ze dne 11. 5. 2007, čj. 77/2007-PERS-SZ/2, jímž byl žalobce odvolán z funkce okresního státního zástupce v Ústí nad Orlicí.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 18. 8. 2008, čj. 5 Ca 208/2007 - 51, tuto žalobu odmítl.

Proti uvedenému rozhodnutí Městského soudu v Praze podal žalobce k Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost. Ten rozsudkem ze dne 27. 10. 2009, čj. 9 As 94/2009 - 76, napadené usnesení Městského soudu v Praze zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že odvolání vedoucího státního zástupce ministrem spravedlnosti není pracovněprávním úkonem. Vyslovil právní názor, publikovaný pod č. 1981/2010 ve Sbírce NSS, že *„rozhodnutí ministra spravedlnosti, kterým dle § 10 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, odvolá z funkce vedoucího státního zástupce, je rozhodnutí vydané v oblasti veřejné správy a podléhá přezkumu ve správním soudnictví“*.

Dne 25. 9. 2008, ještě před vydáním shora cit. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, podal žalobce proti v záhlaví označeným žalovaným u Obvodního soudu pro Prahu 2 žalobu, kterou se domáhal, aby tento soud rozhodl, že *„Rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 11. 5. 2007, čj. 77/2007-PERS-SZ/2, je neplatné.“*

Po vydání rozsudku Nejvyššího správního soudu vzal však žalobce civilní žalobu zpět a v důsledku takto učiněného dispozitivního úkonu Obvodní soud pro Prahu 2 usnesením ze dne 22. 12. 2009, čj. 17 C 182/2008 - 49, řízení zastavil. Proti tomuto usnesení obvodního soudu nepodal žádný z účastníků odvolání.

Zvláštní senát se před rozhodováním ve věci samé zabýval podmínkami, za nichž vůbec může věc projednat a rozhodnout o ní a dospěl přitom k závěru, že v daném případě nejsou splněny podmínky pro věcné projednání.

Z § 1 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb. vyplývá, že se podle tohoto zákona postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost (dále jen „pravomoc“) vydat rozhodnutí, jehož stranami jsou a) soudy a orgány moci výkonné územní, zájmové nebo procesní samosprávy, b) soudy v občanském soudním řízení a soudy ve správním soudnictví. Kompetenčním sporem, a to kladným, je podle § 1 odst. 2 zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů spor, v němž si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž bylo druhou stranou vydáno pravomocné rozhodnutí. Záporný kompetenční spor nastává tehdy, jestliže v totožné věci individuálně určených účastníků se obě jeho strany věcí nechtějí zabývat a nechtějí vydat rozhodnutí, tedy popírají svoji pravomoc nebo věcnou příslušnost.

Z obsahu návrhu a učiněných tvrzení vyplývá, že navrhovatelka předložila zvláštnímu senátu k rozhodnutí tzv. kladný kompetenční spor s odůvodněním, že *„ve dvou současně probíhajících řízeních o téže věci si soudy osobují pravomoc věc rozhodnout jak v občanském soudním řízení, tak ve správním soudnictví. Jedná se tedy o pozitivní (kladný) kompetenční spor mezi soudem v občanském soudním řízení a soudem ve správním soudnictví.“* S tímto názorem navrhovatelky zvláštní senát vzhledem k novým skutečnostem nesouhlasí.

Žalobce reagoval na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu tím, že vzal žalobu u Obvodního soudu pro Prahu 2 zpět. Obvodní soud proto z důvodu zpětvzetí žaloby

usnesením řízení zastavil. Žádný z účastníků řízení před obvodním soudem nepodal ve věci odvolání. Řízení před civilním soudem bylo zastaveno pouze z procesních důvodů, Obvodní soud pro Prahu 2 se věcí nezabýval věcně, ani nevyslovil právní názor, zda je či není ve věci příslušný; usnesení proto nelze považovat za pravomocné rozhodnutí ve smyslu § 1 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb. V současné době tedy probíhá pouze jedno řízení před Městským soudem v Praze, který - vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu - svou příslušnost nepopírá a ve věci samé rozhodne.

Zvláštní senát proto uzavřel, že je nyní vedeno pouze řízení před správními soudy a kompetenční spor tu není.

Ze shora uvedených důvodů proto zvláštní senát návrh ministryně spravedlnosti podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 4 zákona č. 131/2002 Sb. odmítl.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 12. října 2010

JUDr. Pavel Vrcha
předseda zvláštního senátu